

Hensyn til reduceret Arbejdsløn. I dette Lovforslag foreligger Spørgsmaalet om en ligefrem lovbunden Reduktion af Arbejdslønnen. Men forinden har man inde fra Ministeriet været meget travlt optaget af at reducere Arbejdslønnen for Statsarbejdere. Jeg tænker her paa, at den højtærede Landbrugsminister har foretaget en meget grundig Reduktion af Arbejdslønningerne i Statsskovene, idet Arbejdslønnen her inden den 1. August var 11 Kr. daglig, medens den nu er ca. 7½ Kr. daglig. Det kan man kalde en Reduktion, der forslaar noget, og det er selvfølgelig heller ikke en Reduktion, der er foregaaet ifølge Forhandling og Overenskomst med Arbejdernes Organisation. Det er kun naaet ved et Magtbud, ved at Landbrugsministeren har sagt: Det vil jeg betale, og vil I ikke arbejde paa de Vilkaar, kan I lade være. Det er Prisen, færdig! Saadan handler man heldigvis nu om Dage ikke fra ret mange Arbejdsgiveres Side; der er kommet en lidt bedre Forstaaelse. De fleste Arbejdsgivere vil, det synes jeg ogsaa bør siges her, gerne staa i et godt Forhold til deres Arbejdere. Et saadant Magtbud som det, der her er sket fra Landbrugsministerens Side, kan kun bidrage til at ophidse Stemningen mod Landbrugsministeren; han tilsidesætter ved etsaadant Magtbud alle Hensyn, dikterer sin Villie, medens Arbejderne har at lystre.

Den enstemmige Protest, der forleden lød i Silkeborg Byraad mod De forenede Papirfabrikker, fordi de gennem en indskrænket Arbejdstid ydede deres Arbejdere en saa ringe Lønning, at de ikke kunde leve af den, den rammer i lige saa fuldt Maal og endnu mere den højtærede Landbrugsminister, der for 6 Dages Arbejde lønner Statsskovarbejderne med en Løn, der ligger lige op ad den Løn, Papirfabrikkerne giver deres Arbejdere for 4 Dages Arbejde. Den højtærede Landbrugsminister er altsaa med Hensyn til Løntrykkeri langt foran De forenede Papirfabrikker, der dog ikke trykker Timelønnen ned, men indskrænker Arbejdstiden, og derved giver Arbejderne mindre Løn.

Det er blevet hævdet, at dette Forslag om Nødhjælpsarbejder til nedsat Betaling er kommet frem, fordi man derved mente at kunne skaffe mere Arbejde. Det udtalte Venstres Ordfører (Lillelund), og det er i det hele kommet frem fra Forslagsstillernes Side, at det er Tanken, at dette Forslag skulde være et Middel til at sætte mere Arbejde i Gang. Jeg nærer den største Tvivl derom. Jeg tror ikke, det er Regeringens Agt at medvirke til at sætte flere

Arbejder i Gang; jeg tror slet ikke paa det, og jeg skal sige hvorfor. Fordi Landbrugsministeren klart og tydeligt, som det fremgaar af Finanslovsforslaget, har tilkendegivet den stik modsatte Opfattelse. Hvis man ser i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget under Skovvæsenet, vil man se, at Landbrugsministeren under hele Opstillingen vedrørende Landbrugsministeriet stadig væk — med Hensyn til Skovforbedringsarbejder, Bygningsarbejder og Plante-skolearbejder — ledsager sit Forslag med en Bemærkning om, at Arbejdet er indskrænket til det mindst mulige af Hensyn til de høje Arbejdspriser. Nu gad jeg egentlig vide, om det er de 93 Ø. i Timen, som Skovarbejderne faar, Landbrugsministeren har tænkt paa, da han skrev disse Bemærkninger om de høje Arbejdslønninger. Man kan ikke godt komme ret meget længere ned, hvis man ikke vil have indført en Sultetilstand blandt Statsskovenes Arbejdere. Jeg siger derfor, at dette er et Bevis, et praktisk Bevis, taget ud af den Finanslov, som er forelagt, paa, at det ikke er Regeringens Hensigt og Agt gennem praktiske Foranstaltninger at være med til at skaffe mere Arbejde i Gang; nej, det er dens fornemste Opgave at trykke Lønnen; det har den højtærede Landbrugsminister ogsaa i Praksis vist at være Formanden for, idet han har trykket Skovarbejdernes Løn saa langt ned, som han forment, han kunde gøre det i Øjeblikket. Jeg beklager i allerhøjeste Grad, at der iværksættes saa lidt Arbejde i Statsskovene i Aar, ikke mindst i Jylland. Jeg tænker f. Eks. her paa Palsgaard Skovdistrikt, hvor der er meget magre Egne, og hvor de smaa Husmandsbrug, som findes, har haft Misvækst. Disse Husmænd, som næsten intet har avlet, og som derfor, hvis de skal klare sig gennem Vinteren, maa være henvist til at søge Arbejde, har netop spejdet efter, om der ikke skulde blive iværksat offentlige Arbejder i Statsskovene, saa at de kunde finde Beskæftigelse der sammen med de Arbejdere, som ellers plejer at tjene til Udkommet i Statsskovene. Men i den Grad har den højtærede Landbrugsminister reduceret Arbejdsstyrken derovre, at han endog, i hvert Fald for en Tid, har gjort de fast ansatte Skovløbere arbejdsløse, skønt det i den kgl. Anordning, ifølge hvilken de er ansat, hedder, at de har Arbejdsret i Skovene. Man vil altsaa se, at der i alt Fald for Landbrugsministerens Vedkommende ikke mærkes nogen Villie til at sætte mere Arbejde i Gang, men at den højtærede Minister tværtimod er optaget af en helt anden Op-